

ת"פ (באר שבע) 48855-05-19 - מדינת ישראל נ' דביר ארסקאי - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 48855-05-19 - מדינת ישראל נ' דביר ארסקאי - בעצמושלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 48855-05-19
מדינת ישראל

נגד

דביר ארסקאי - בעצמו

בית משפט השלום בבאר-שבע

[19.09.2024]

לפני כבוד השופט אריה דורני-דורון

ע"י ב"כ עו"ד אינרה פרז והמתמחה קנטרוביץ

ע"י ב"כ עו"ד מוני בן מוחה

גזר דין

תופעת האלימות כלפי נותני שירות במיוחד רשויות האכיפה, נחשבת לחמורה ומחייבת עקירתה מהנוף הישראלי. בית המשפט מחויב בברכת "בבוקר טוב" כן ואמיתי, את כל היוצאים לעבודתם בשירות לאזרח בכל רחבי המדינה, האם ישובו לשלום לביתם או יזכו לתרעומת שסופה השפלה, איום בצירוף קללות, פגיעה, אלימות, פגיעה ממכת אגרוף או התנפלות שרישומיה בנפש הקורבן לשנים. בהסתכלו בעיניהם אינו יכול בית המשפט להתיר דמם, להופכם לשק חבטות בין אם מילולי ובין אם פיזי על ידי כל מי שקפץ רוגזו עליהם. זהו מקום משלח ידם פרנסת ביתם. זו חובתה של החברה להם. זו מחויבותה של החברה ב"חזרה" החברתי עמם בהיותם משרתיה להגנתם. זו חובתו של בית המשפט היום ובכל יום.

רקע:

1. בתאריך 24/12/23, הנאשם יליד 31/12/1997, הודה והורשע ב 2 כתבי אישום מתוקנים, אשר צורפו כמפורט להלן:

2. בת"פ 48855-04-19 (להלן: "תיק האב"), הודה והורשע הנאשם בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור - עבירה לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

א. במועד הרלוונטי לכתב האישום המתוקן, היה הנאשם עצור ובנסיבות אלו הובא לבית המשפט בבאר שבע.

- ב. ביום 29/10/2018, סמוך לשעה 13:00, באגף עצורים בית משפט בבאר שבע, משהוסבר לנאשם שהתנייד בכיסא גלגלים כי הוא יוחזר לבית הסוהר באמצעות משאית, החל הנאשם להתפרע וסירב להיכנס לתא העצורים תוך שהוא אוחז בשרשרת דלת תא המעצר.
- ג. בשלב זה, הגיע מאיר-ניר יצחק ששימש כלוחם ביחידת נחשון (להלן: "המתלונן") וניגש בכדי לסייע לסוהרים, או אז, תקף אותו הנאשם שלא כדין בכך שנטל את אחת הרגליות של כיסא הגלגלים והיכה באמצעותה את המתלונן בראשו.
- ד. במעשיו כאמור לעיל, תקף הנאשם עובד ציבור כשהוא ממלא תפקידו כדין וגרם לו לחבלה של ממש המתבטאת בחתך שטחי בצד הימני של מצחו אשר בגינה נזקק לטיפול רפואי.
3. בת"פ 16204-08-19 (להלן: "התיק המצורף"), הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן והורשע בביצוע עבירה של העלבת עובד ציבור, לפי סעיף 288 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
- א. בתאריך 29/08/18, בסמוך לשעה 05:00, בתא 2, אגף 2 בכלא אוהלי קידר, סרב הנאשם אשר היה נתון במשמורת חוקית אותה העת בבית הכלא, לצאת לדיון בבית משפט. הנאשם נותר במיטתו חרף מספר בקשות הסגל.
- ב. בתוך כך, הגיע לתא מפקד המשמרת, הסוהר דימה מנדלסון (להלן: "המתלונן") וביקש מהנאשם להתיישב על כיסא הגלגלים שלו ולהתלוות אליו, אז הנאשם העליב את המתלונן בכך שאמר "סע סע מפה יא בן זונה".
- ג. בהמשך למתואר לעיל, תפס המתלונן את הנאשם במטרה לסייע לו להתיישב בכיסא הגלגלים, אז הדף הנאשם את המתלונן בידו השמאלית, ובטרם הספיק המתלונן למשוך את ידו, הנאשם הדף אותו בשנית.
- ד. במועד ובמעמד המתואר לעיל, הוסיף הנאשם להתנגד להושבתו על כיסא הגלגלים והכה והמשיך להשתולל במקום.
- ה. במעשיו המתוארים לעיל, תקף הנאשם את המתלונן בהיותו עובד ציבור והתקיפה קשורה למילוי תפקידו.
4. בתאריך 24/12/23 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, צירוף התיק "המצורף" לתיק "האב", הנאשם יודה בכתבי האישום המתוקנים ויורשע בעבירות המפורטות בהם.
- במסגרת ההסדר, עמדת המאשימה הינה להשתת מאסר בפועל או בעבודות שירות, וכי קיימת חובת קבלת תסקיר בעניין הנאשם בשל גילו בעת ביצוע העבירות, המאשימה, הגבילה את עמדתה העונשית לששה חודשי מאסר, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, ככל שהנאשם יהיה משוחרר בעת הטיעונים לעונש, וכן רכיבי ענישה נוספים. הסניגור יהיה חופשי בטיעונו. כמו כן, הוסכם כי הצדדים יהיו רשאים להגיש ראיות לעונש כראות עיניהם. תמצית תסקירי שירות המבחן:

5. בתסקיר שירות המבחן אשר הוגש ביום 10.4.22, עולה כי הנאשם בן 25, רווק המתגורר בבית אמו, אינו עובד, השלים 12 שנות לימוד, לא גויס לצבא על רקע אי התאמה, בעברו הפלילי של הנאשם 7 הרשעות קודמות בשנים 2013-2022 חלקן נדנו בבימ"ש לנוער, בגין ביצוע עבירות בתחום האלימות, רכוש, הפרעת הוראה חוקית, בגין נידון הנאשם לעונשים מותנים ומאסרים בפועל.

שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם רציוניסטי, המתמודד עם מחלת נפש פעילה במקביל לשימוש בחומרים ממכרים, נעדר גורמי תמיכה או שיקום, בעל משאבים וכוחות מוגבלים, אשר מהם עולה כי, יתקשה לעמוד בתוכנית שיקום, לנוכח האמור שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית טיפולית בעניינו של הנאשם.

6. בתסקיר שירות המבחן מיום 14.1.24 עולה כי נבחנה אפשרות שילובו של הנאשם בקהילה טיפולית, "קריית שלמה", ועדת הקבלה בעניינו של הנאשם בוטלה מסיבה טכנית, ולא תואמה ישיבה נוספת מפאת תפוסה מלאה בקהילה טיפולית זאת, שירות המבחן ביקש דחיה של חודש להגשת תסקיר משלים, תואמה פגישה עם הנאשם ליום 21.7.24 אליה לא הגיע, וניסיונות ליצור עמו קשר טלפוני לא צלחו. תמצית חוות דעת ממונה:

7. הנאשם זומן לראיון התאמה והשמה בפני הממונה על עבודות השירות, במספר מועדים שונים אך לא התייצב, משכך, לא ניתנה חו"ד ממונה בעניינו.

ראיות לעונש:

הוגשו רישום פלילי תמונות הפגיעה, תעודות רפואיות תמונת הרגלית- מצד המאשימה .
על דרך ההפנייה- כל התיעוד הפסיכיאטרי שהוגש במהלך ההליך מצד הנאשם.

טיעוני הצדדים:

טיעוני המאשימה:

8. המאשימה הנאשם פגע בערכים המוגנים בחומרת מעשיו, ובנסיבות מצבו הבריאותי של הנאשם, אל מול חומרת המעשים של שתי העבירות ובכלל זה הפגיעה בראשו של איש נחשון המתחם הינו אחד בהתאם להילכת ג'אבר, המתחם הינו בין מספר חודשי מאסר עד 18 חודשי מאסר. המאשימה עתרה ל 6 חודשי מאסר שיכול שיתבצעו בעבודות שירות .

טיעוני ב"כ הנאשם:

9. ב"כ הנאשם טען כי מדובר במי שמצבו הנפשי השליך על האימפולסיביות הקרבה לסייג בהיבט הנפשי. הנאשם הודה חסך מזמנו של בית המשפט. חלוף הזמן 6 שנים מאז קרות האירועים. גם הסיבה של חלוף הזמן הינה בשל האישפוזים והמחלה הנפשית. מזה כ-4 שנים מצוי בהשרדות קיומית כלכלית ניזון מביטוח לאומי לא מתגורר עם בני משפחתו. ארבע שנים חי בגפו. בקושי יכול היה לנהל את ההליך המשפטי. הוא נמנע מלנהל את התיק. היה כאן מחדל חקירתי של מצלמות האבטחה. לא הורדו לתיק בזמן. לכן לא היה תיעוד להן. גם זאת היה צריך להביא לידי ביטוי לטובת הנאשם ולדעתי יש לסטות ממתחם העונש ההולם. לדידי המתחם בין המאסר המותנה ועד 6 חודשי שירות אבקש מאסר מותנה ולהימנע מפיצוי וקנס. או פקודת מאסר חלף קנס. אסכים למאסר מותנה והתחייבות בלבד.

10. הנאשם, מצטרף לבקשה של הסגור. הנאשם ציין כי הסוהר תקף אותו בתא 5. הנאשם ציין שהוא מתקיים מקצבת ביטוח לאומי.

קביעת מתחם העונש ההולם:

11. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, ומידת האשם של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

12. בהתאם לסעיף 40ב' בחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא ההלימה. היינו יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, ונסיבותיו ומידת אשם הנאשם לסוג ומידת העונש המוטל.

13. על פי הוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, בשעה שהורשע הנאשם בגין כמה עבירות, יש לבחון תחילה האם מדובר באירועים נפרדים, וככל שבית המשפט מגיע למסקנה שהאירועים נפרדים, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים בנפרד. לעומת זאת, כאשר העבירות בגין הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם ענישה הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו.

בית המשפט העליון נדרש לאחרונה להכריע בשאלה מה בין "אירוע" ל"מעשה" וזאת במסגרת ע"פ 4910/13 אהמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל, לא פורסם [פורסם בנבו] (29/10/2014). לעניין זה יפים דבריו של כב' השופט ע' פוגלמן בקובעו כי:

"מצטרף אני לתפיסתה העקרונית של חברתי. אולם, אבקש להדגיש כי להשקפתי התיבה "אירוע אחד" רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת. נמצאנו למדים כי הבחינה אם העבירות השונות שביצע הנאשם מהוות "אירוע אחד" היא תכליתית-פונקציונאלית"

14. במקרה שבפני אין מקום, לקביעת מתחם עונש הולם בנפרד לכל אחת מהעבירות. העבירות בשני האישומים שלובות האחת בשנייה באופן שאירעו בנסיבות דומות, כמו כן מהוות העבירות נשוא כתבי האישום רצף אירועים מתמשך ויעידו סמיכות הזמנים (שני מועדים בהפרש חודשיים בלבד), דמיון רב בין העבירות, מדובר ברצף אלימות בתוככי הכלא כלפי סוהר בפרקי זמן תכופים.

15. לפיכך אני קובע מתחם ענישה אחד לשני האישומים.

16. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה כמו בכל עבירת אלימות, פגעו מעשי הנאשם בכבוד האדם, בשלוות נפשם ובזכותם לאוטונומיה ולביטחון אישי של הסוהרים. בענין זה, אין לי אלא לחזור על קביעת כב' הש' וילנר בסעיף 12 לפסק-דינה ב-ע"פ 7220/19 זגורי נ' מדינת ישראל (6.2.20) (להלן: פס"ד זגורי) - "בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בעבירות אלימות ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוען. זאת, מחמת פגיעתן האנושה בזכותו של אדם לשלמות גופו, לביטחון ולכבוד".

כמו כן, מעשי הנאשם פגעו ביכולתם ותפקודם התקין של גורמי האכיפה, האמונים על שמירת הסדר בבתי הסוהר, לבצע תפקידם, נאמנה ללא ללא חשש שיאונה להם כל רע. בעקיפין פגעו מעשי הנאשם בשלטון החוק וביציבות כולו. כב' הש' ג'ובראן קבע ב-רע"פ 1922/11 רחמימוב נ' מדינת ישראל (17.3.11) (להלן: ענין רחמימוב) ביחס לתקיפת שוטר ואיומים דברים הרלוונטיים לענייננו, נוכח הדמיון במהות תפקיד הסוהרים והשוטרים - "המבקש ביצע עבירות חמורות ביותר המעידות על זלזול חמור בשלטון החוק. אל מול אלימות שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה מאחורי סורג ובריח. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, 'וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו'... בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם... על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים..."

עוד אפנה לפסק דינו של כב' השופט ס' ג'ובראן מיום 30.12.09, ב-ע"פ 6642/09, מדינת ישראל נגד סולטאן גביש, שציין בין יתר הדברים כי:

"חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת, לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית.....". (שם, פסקה 9).

כב' השופט ס' ג'ובראן היפנה באותו פסק דין לע"פ 500/87 בורוכוב נגד מדינת ישראל (לא פורסם, 8.3.1988), בציינו שהציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק:

"וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן, הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו".

17. בהתייחס לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים בהעלבת עובד ציבור והפרעה לשוטר במילוי תפקידו (לעניין זה דימיון לסוהר במילוי תפקידו), קבע כב' הש' ג'ובראן ב-רע"פ 5579/10 קריה נ' מדינת ישראל (2.8.10) קביעות הרלוונטיות לענייננו, בשינויים המחוייבים -
- "... על התנהגות שכזו לא ניתן לעבור לסדר היום... יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. כאמור על מול אלימות מילולית שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה... בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם... על כן בתי המשפט מחוייבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים".
18. מעיון בפסיקה הקיימת במקרים דומים בחלקם, עולה התמונה הבאה:
- א. בת"פ 60717-11-16 (ב"ש) מדינת ישראל נ' רזניק (07.12.2017), הנאשם שנעדר היה עבר פלילי, הורשע בתקיפת סוהר באמצעות אגרוף לפניו וכן בגין עבירות אלימות נוספות. בית המשפט גזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל.
- במקרה דנן, מדובר בתקיפה באמצעות רגלית של כסא הגלגלים העשוי דרך כלל ממתכת והופנה לכיוון ראשו של הסוהר ופגע.
- ב. בת"פ 50539-01-20 מדינת ישראל נ' קידר [פורסם בנבו] (18.1.21) הורשע הנאשם בתקיפת עובד ציבור בכך שירק בפניו של סוהר. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד מאסר קצר בעבודות שירות ועונשו נגזר לחודשיים מאסר בפועל.
- במקרה דנן מדובר בהרבה יותר מיריקה.
- ג. בת"פ (מח' ב"ש) 10781-04-13 מדינת ישראל נ' שגיב וקנין ואח' (פורסם באתרים משפטיים) (ניתן ביום 6.10.2013) הורשע נאשם עם אחר, על יסוד הודאתו, בשתי עבירות של תקיפת שוטר ועבירה של העלבת עובד ציבור, בכך שתקף שוטר, דחף אותו, קילל והעליב אותו. נקבע מתחם ענישה בנוגע לעבירת תקיפת השוטר והעלבת עובד ציבור שנע בין 3 ל-6 חודשי מאסר.

ד. בע"פ (מח' ב"ש) 33867-10-13 אברהם נשיא נ' מדינת ישראל (פורסם באתרים משפטיים) (ניתן ביום 11.12.2013), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת עדים והצגת ראיות, בעבירות של תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו, העלבת עובד ציבור ושימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר, בכך שבתגובה לסירוב השוטרים לאפשר לו כניסה למתחם הבמה, בפסטיבל שהתקיים באילת, דיבר בגסות לשוטרים, תקף אותם באגרופים ובעיטות, נשך ונגח בראשו של שוטר. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 3.5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי וצו מבחן.

ה. בע"פ 22165-04-16 (מחוזי מרכז) מרדאו נ' מדינת ישראל (19.02.2017), הנאשם בעל עבר פלילי, הורשע בביצוע עבירה של תקיפת שוטרים. בית המשפט גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל וערעורו לביהמ"ש המחוזי נדחה. ו. בת"פ 5811-11-14 מדינת ישראל נ' אדרי (7.5.2018) הנאשם הורשע בתקיפת שני שוטרים באמצעות אגרוף ובעיטה, לנאשם עבר פלילי מכביד, הכולל הרשעות רבות בתחום האלימות. בית המשפט גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.

ז. בת"פ 27973-02-17 מדינת ישראל נ' מון (9.5.18), הורשע הנאשם בכך שבעת שריצה מאסרו, הטיח בראשו של סוהר קומקום חשמלי. לנאשם עבר פלילי מכביד הכולל 9 הרשעות מתוכן 7 הרשעות בעבירות אלימות. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר בפועל בן 3 חודשים. נקבע מתחם שנע בין מאסר לתקופה קצרה ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

ח. בעפ"ג (מחוזי-ב"ש) 40902-04-21 אלאטרש נ' מדינת ישראל (2.6.21), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - נדחה ערעור על גזר דינו של כב' הש' עטר, שבגין תקיפת עובד ציבור ואיומים קבע מתחם 6-16 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית והשית על צעיר, נעדר עבר פלילי, 8 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס, פיצויים בסך 8,500 ₪ לרופא לו גרם לחבלות של ממש ו-2,000 ₪ למנהלת המרפאה עליה איים לרבות בדריסה ושנת פסילה בפועל. ט. ברע"פ 31/15 אפרסמון נגד מדינת ישראל (20.1.15) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שנשך שוטר תוך כדי התנגדות למעצרו במסגרת פעולות לפינוי ביתו, נעדר עבר פלילי, ששירות המבחן המליץ לגביו להסתפק בענישה צופה פני עתיד ושל"צ. נקבע מתחם הנע ממספר חודשי מאסר עד 18 חודשי מאסר בפועל והמבקש נדון ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות

19. בעבירה של "תקיפת עובד ציבור" הנאשם בהתנהלותו פגע בערכים המוגנים של רשויות אכיפת החוק ומוסדותיהם מעבר לפגיעה אישית באדם באשר הוא אדם. פגיעת הנאשם בערכים אלו הינה חמורה .

20. הנאשם עת ישב על כיסא גלגלים, (אשר בנסיבות אחרות היה ניתן לחשוב על מידת הרחמים) תקף את המתלונן, באמצעות אחד מגלגלי כיסא הגלגלים, וגרם למתלונן חבלה במצחו עת הלה, ניגש לעזור לסוהרים בעקבות התפרעות הנאשם, אומנם הנזק שנגרם לסוהר אינו מהחמורים בעבירות התקיפה, אך עלול היה להיגרם לו נזק חמור במיוחד על פי נסיבות התקיפה ומיקום הפגיעה - פניו- מצחו .

21. לקולא הנאשם פירש לא נכונה את האמרה שנאמה לו כי יוחזר לבית הסוהר במשאית. עדיין חמור לתקוף סוהר עם רגל כיסא גלגלים בראשו .
22. בעבירה של "העלבת עובד ציבור", הנאשם קילל את המתלונן כשהתבקש להתיישב על הכיסא גלגלים, ועת תפס המתלונן את הנאשם בידו, במטרה לעזור לו להתיישב על כיסא הגלגלים, הדף את המתלונן בידו מספר פעמים והשתולל.
23. מדובר בשתי עבירות בפרקי זמן קצרים יחסית בתוככי הכלא וכן באגף עצורים בבית משפט בבאר שבע, כלפי סוהרים שונים או אנשי יחידת נחשון דהיינו למרות ההעלבה לא פסק והמשיך לתקיפה מסכנת. הנסיבות לחומרה. מתחם העונש ההולם :
- מכל המפורט לעיל, סבורני בהיקש המתאים לענייננו, כי מתחם הענישה ההולם לעבירות אותן ביצע הנאשם בנסיבות המתוארות בתיקים אלו נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לבצען בעבודות שירות לבין 12 חודשים בפועל ברף העליון, וכן עונשים נלווים של: מאסר מותנה והתחייבות כספית וכן קנס, מתחם הקנס הינו בין 500 ₪ ל־6,000 ₪ בכך תבוא לידי ביטוי הרתעה ומנגד סבירות כי כשאין השתכרות ראויה וקיימת תלות בגופי תמיכה או תשלומי קנטינה בכלא, וכן רכיב פיצוי למתלונן בשל הפגיעה והסכנה לאיש נחשון, שגם אם קיים שיקום לנאשם על שיקומו של סוהר או איש נחשון והפגיעה בו בתדמיתו ונפשו מי ידע .
- בחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה:
- בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה (סעיף 40יא' לחוק), יובאו בחשבון נסיבותיו האישיות, שאינן קשורות לביצוע העבירה. נסיבות אלו נלמדות מטיעוני הצדדים לעונש, עברו הפלילי של הנאשם ומדברי הנאשם לבית המשפט.
- בהתאם לכך נתתי את דעתי לנסיבות הבאות:
24. פגיעת העונש בנאשם, לרבות בשל גילו 27, מתגורר בבית אמו, אינו עובד, מתקיים מקצבת נכות נפשית.
25. נטילת אחריות של הנאשם על מעשיו-הנאשם הודה בביצוע העבירות, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.
26. הסיכון לסוהר עת הותקף על ידי רגלית כיסא הגלגלים היה בעל פוטנציאל של פגיעה חמורה ממשית במיוחד כשכוון לראשו של איש נחשון במתחם בית המשפט, ואין מדובר באיומים או בהדיפה קלה, או במכת אגרוף בגוף . השימוש בכלי ודווקא אותו כלי מכיסא הגלגלים שבדרך כלל מטה כלפי חסד הוא הוא כיסא הגלגלים שנעשה בו שימוש אלים מסכן חיים.
27. חלופי הזמן- העבירות נשוא כתבי האישום אירעו בחודשים 8,10 בשנת 2018 מאז ועד היום חלפו כ-6 שנים, מצדיק התייחסות מקלה ברכיבי הענישה אך עדיין לשקול הרתעת היחיד והרבים בכל הנוגע לפגיעה בסוהרים או אנשי רשויות האכיפה.
28. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות- שתי העבירות התבצעו עת היה הנאשם אסור והתנייד בכיסא גלגלים, שתיהן אחת בכלא ממש והשנייה בבית המשפט ממש מול איש נחשון . הנסיבות חמורות. ויומם של אלו מספיק קשה ועמוס כדי להסתכן בפגיעה בראשם או בגופם או בנפשם או בשמם הטוב. זאת מעבר לשיקולי הרתעה שך היחיד ושל הרבים בתוך מתחם הענישה.
29. נסיבות אישות מיוחדות- כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, מצבו הנפשי של הנאשם מורכב. לא נמצאה מסגרת או קהילה שיקומית, שתוכל לסייע לו, לארגן את חייו במסלול חיים נורמטיבי, עם זאת, יש לציין כי עובדה זאת אינה פוטרת את הנאשם מאחריותו למעשיו ולעבירות אותן ביצע, והנאשם לא הופיע לשום גוף שביקש להקל עליו ולנסות למצוא לו מסגרת שונה מענישה שמאחורי סורג ובריח. לא שירות המבחן שלא ענה לניסיונות התקשורת בשנית, ולא הממונה על עבודות השירות אליו לא הגיע זה 4 פעמים ואין לרדוף אח הנאשם בזילות הדין בעיניו .
30. לחומרא נתתי דעתי כי, תיק זה מתנהל משנת 2019, עבר תחת ידי 7 מותבים שונים, האחרון שבהם קיבל את התיק לידי בחודש ספטמבר 2023, נערכו 33 פרוטוקולים ודיונים, הוצאו 10 צווי הבאה כנגד הנאשם, הנאשם זומן לממונה על עבודות השירות ב-4 מועדים שונים, אך לא הגיע, שירות המבחן קבע עם הנאשם מספר פגישות אליהן לא הגיע, וניסיונות ליצור קשר אתו לא צלחו.
31. לאור האמור, ולאחר שנתתי משקל להיבטים ובכללם: דרגת העבירה, התנהלות הנאשם, עברו הפלילי, חלופי הזמן, האינטרס הציבורי, אני ממקם את הנאשם בשליש הנמוך של המתחם אך לא בתחתיתו .
32. אם לא יוכל סוהר שוטר או איש נחשון כל שליחו של החוק לקום בבוקרו של יום ולדעת שהוא חוזר ללא נזקי אלימות לגוף ונפש, לביתו למשפחתו, הרי שמוראה של מלכות הוסר ואיש את רעהו חיים בלעו, שכן הותר דמם, הומר גופם להיות שק אגרוף וחבטות לגחמות אסירים, זה בשל מילה שנאמרה וזה בשל עונש שהושת, זה סתם בגחמת בוקר מדוכך וזה בייאוש.

33. יש לשמר הקוד עתיק יומין של כבוד כלפי נציגי החוק. הפקרתם של אלו בענישה מקלה פירושה התרת דמם. קללה, אימים, יריקה, דחיפה קלה, אלימות ביחיד או בצוותא חדא, בין באופן ישיר ובין אם באופן עקיף. על אסיר לדעת שנציגי החוק בעבור שהייתו המה. לכל הדרוש כדי מחייתו בתנאי הכליאה, וקיים מסלול להגשת עתירות אסירים לבית המשפט המחוזי לשמירת התנאים על פי דין, אך מנגד פגיעה באסיר היא פגיעה במערכת כולה.

34. לא אחת פגיעה שכזו, גורמת לנזק כלפי כלל האסירים, בנגזרות המעשה במערכות היחסים שבין סוהרים או אנשי נחשון לאסירים במישור המנהלי בכללותו ובוודאי לאסיר עצמו. הביטחון של סוהרים ואנשי נחשון באסירים והתנהגותם המכבדת תורם לשגרת החיים וליד רחבה באמון ההדדי וההיפך. הקולקטיב חש כל אירוע. כל אלימות. הסגל מגיב ואינו נוטל סיכונים. פגיעת אסיר או עצור היא פגיעה גם ביתר האסירים.

35. בית המשפט מחויב בהגנה על החוק ואוכפיו לרבות שלוחי החוק במתקני הכליאה. מי שפגם בחוק בתוככי הכלא ללא מורא, או בהיכל בית המשפט עצמו, אינו יכול להביא לשיתוף רחמים בדין. נתתי משקל לחלוף הזמן שהתארך אף בעטיו ובהתנהלו של הנאשם עצמו במספר צווי הבאה ומספר דיונים רב לאורך השנים, 6 שנים, ונסיבות אישיות של הנאשם בריאותית נפשית ומגבלות תנועתו, אך איזון זה אינו מצדיק עונש צופה פני עתיד בלבד.

36. אין בידי ליתן מאסר בעבודות שירות משום שהנאשם וויתר על היתכנות זו כשלא הלך 4 פעמים למפגשי הממונה, ואין בידי ליתן של"צ גם מצד מתחם הענישה אך גם בשל העובדה כי גם אלו לא המליצו על כך בהתנהלותו המשתמטת מהם, ומבית המשפט. זאת מלבד העובדה שבית המשפט הגיע למסקנה כי כל התנהלותו של הנאשם בכללות ההליך, ובשתי העבירות אופיין ומיקומן מעידים על החובה לגזור עונשו למאסר מאחורי סורג ובריה, שאלמלא מיגבלותיו היה העונש מגיע כדי תקופת מאסר ארוכה מהניגזר בזה.

37. במקרה של הפגיעה באיש נחשון במתחם בית המשפט מדובר בסכנה של ממש ובמקרה של העלבת הסוהר, מדובר בפגיעה פחותה יותר, לעניין ההעלבה לא פסקתי הפיצוי הגבוה באיזון הנגדי שלא להפוך גירוי או מלים כתמריץ חיכוך, במקום בו האופי של הגבלת התנועה" נפיץ "הרף במקרה זה נמוך, ובמקרה של איש נחשון שנפגע בראשו ונזקק לטיפול רפואי אפסוק פיצוי באיזון ובנסיבות מצבו הכלכלי של הנאשם כמצוות המחוקק.

38. נתתי דעתי גם לטענות הסנגור לעניין מחדלים ראייתיים וכן למצב הנפשי כמו גם לטענותיו בדבר אופן ניהול ההליך, אך סבור גם אם יש בהם כדי להפחית במעט ולהביא להתחשבות, הרי שביחס למתחם נטיתי עדיין לרף נמוך הרבה יותר מהאמור להיגזר במקרים רגילים.

39. הנאשם לא התנהל לא בעת ביצוע העבירה ולא אחריה כמי שמוראו של הדין לנגד עיניו. רק ענישה מוחשית מרתיעה הולמת ותמנע התפרצויות זעם בנסיבותיו בין כמי שמוגבל נפשית או פיזית, אין אלו מתכון או הכשר לסיכון חיי אדם. עדיין שקלתי גם נסיבות אלה באיזון הכולל של גזר הדין שהיה אמור להיות חמור הרבה יותר והאינטרס הציבורי גובר גם אם באיזון הנדרש, זאת גם במסגרת המתחם וגם בהתנהלותו המתעלמת מכל היתכנות להקלה בדרך מימושו של רכיב המאסר בעבודות שירות, שספק גם כך אם יכול היה לעמוד בתנאיו.

לאחר ששקלתי מכלול השיקולים, לחומרה ולקולא, גוזר אני על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בשני תיקים אלו בלבד: ת"פ 48855-04-19, בת"פ 16204-08-19, על פי רישומי שב"ס. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו מהיום יועבר לכלא דקל.

ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע במשך 3 שנים מהיום.

ג. מאסר על תנאי בן 3 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות מכל סוג שהוא לרבות איומים במשך 3 שנים מהיום.

ד. קנס בסך של 500 ש"ח או 3 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 10.4.25 בכל עשירי בחודש לאחריו. אם לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי מעבר לשאר סנקציות לפי כל דין.

ה. פיצוי לאיש נחשון בת"פ 48855-04-19 בסך: 1,500 ₪ הפיצוי ישולם ב10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 10.4.25 בכל עשירי בחודש לאחריו. אם לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מידי.

ו. פיצוי לסוהר המתלונן בת"פ 16204-08-19 בסך: 500 ₪ הפיצוי ישולם ב10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 10.4.25 בכל עשירי בחודש לאחריו. אם לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מידי.

ז. התחייבות כספית על סך 3,000 ש"ח - קנס על תנאי, שלא יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות מכל סוג שהוא לרבות איומים וזאת לתקופה של 3 שנים מהיום. ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ט"ז אלול תשפ"ד, 19/09/2024 במעמד הנוכחים.